

de Priser, det offentlige, saavel Staten som Kommunerne, betaler for Medicin. Det er min Overbevisning, at Staten til sine Institutioner, Straffeanstalter, Hospitaler o. s. v., giver højere Priser for Medicin, end nødvendigt er, og jeg henstiller til den højtærede Minister at gøre sin Indfyldelse gældende for at faa disse Forhold undersøgt og at skride ind paa dette Omraade, saaledes at det kunde resultere i billigere Medicinpriser. Og saa vil jeg spørge, om Justitsministeren agter snarest muligt at nedsætte den i Apotekerlovens § 11 omtalte Kommission, der skal træffe Afgørelse om Medicinpriserne og om, hvilke Artikler der skal være Haandkøbsvarer, og hvilke Varer der skal være forbeholdt Apotekerne alene. Disse to Spørgsmaal ønsker jeg gerne besvaret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Jeg vil gerne rette en Tak til den højtærede Indenrigsminister for det Tilsagn, han har givet om, at der af Indenrigsministeriet vil blive foretaget en Undersøgelse af Spørgsmaalet om en Revision af de købstad-kommunale Skattevedtægter i Henhold til Loven af 1863. I øvrigt vil jeg sige til den højtærede Minister, at han har en slet Vane — jeg mener ikke, det er den eneste —, den, at han altid, naar han her i Salen henvender sig til mig, lægger Beslag paa mindst en Spalte i Rigsdagstidenden til Omtale af min Person. Det er en slet Vane, for det kan umuligt interessere det høje Ting saa ofte at høre, hvad Ministeren mener om mig personlig. Da den højtærede Minister heller ikke forstaar at variere Udtrykkene, siger jeg til ham: Læg den Vane af. Ministeren er jo desuden langtrukken nok i Forvejen.

Den højtærede Minister syntes irriteret over, at jeg havde tilladt mig at understrege, at Ministeren havde accepteret, at Forholdene politisk set her i Landet ligger saaledes, som vi mange Gange har paa-peget, at under det nuværende Styre vil ingen Reformlovgivning kunne føres frem, som ikke har det konservative Folkepartis Tilslutning. Er det saaledes, at denne Accept fra Ministerens Side end ikke er sket ved Uagtsomhed, saa saa meget bedre, det vidner højt om den højtærede Ministers Sandhedskærlighed. Men jeg har ønsket at fastslaa det ogsaa overfor den højtærede Minister, fordi dér ligger noget af en Fanfare for Ministeren til Valget. Det ærede

Medlem Hr. J. C. Christensen har sagt, at Valget denne Gang skal staa paa: Balance. Venstres Ordfører (Martin Hansen) har sagt, at Valget skulde staa paa: For eller imod Socialismen. Jeg siger, der ligger noget af en Fanfare i Ministerens Parole: Ingen Lovgivning i Danmark i de kommende 4 Aar, som det konservative Folkeparti ikke vil stemme for. Den højtærede Minister bør ikke blive irriteret over, at jeg har understreget det, heller ikke af den Grund, at hvad jeg har sagt, gjaldt netop overfor det Spørgsmaal, jeg omtalte, nemlig den kommunale Grundskyld, hvor det konservative Folkeparti har erklæret, at de overhovedet ikke vilde forhandle. Det hører altsaa ind under den Gruppe af Forslag, som ikke kan gennemføres under det nuværende Styre.

Formanden: De ærede Medlemmer Hr. L. Rasmussen, Hr. Pürschel og Hr. Rode har bedt om Ordet for tredje Gang under denne Behandling. De ærede Medlemmer kan ikke faa Ordet uden Tingets Samtykke. Hvis Afstemning ikke begæres, forudsætter jeg, at Samtykket gives. (Op-hold). Det er givet.

L. Rasmussen: Den højtærede Trafikminister oplyste, forrige Gang han havde Ordet, at der i de sidste 3 Aar var anvendt ca. 100 Mill. Kr. mere til Nyanlæg, Vedligeholdelse og andet ved Statsbanerne, Post- og Telegrafvæsenet og Havneanlægene. Jeg spurgte derefter, hvor meget af disse 100 Mill. Kr. der angik Sønderjylland. Jeg har i Dag faaet at vide, at det drejede sig om 13 Mill. Kr., og deri er indbefattet baade Post- og Telegrafvæsen, Jernbaner og Havne. Det forekommer mig, at disse 13 Mill. Kr. maa holdes ude ved en Sammenligning med, hvad der er brugt tidligere, naar man ellers ønsker, at de sønderjydske Udgifter skal holdes udenfor Beregningen. Men det, som egentlig interesserede i denne Forbindelse, fik jeg intet at vide om. Jeg havde nemlig nævnt, at paa Finanslovsforslaget for 1924—25 findes opført 6 Mill. Kr. til nyt Materiel, Vedligeholdelse og andet for Statsbanerne, og ment, at da dette Beløb i det foregaaende Aar havde været ca. 40 Mill. Kr., kunde man ikke regne med et mindre Beløb end 26 Mill. Kr. i det kommende Aar, det vil sige 20 Mill. Kr. mere end opført paa Budgettet. Det er egentlig dette Tal, der er det afgørende ved Spørgsmaalet, og det fik jeg ikke Svar paa.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger til den højtærede Finansminister, der i